

disse Dage i saa mange Sager, er dette, at en Minister staar og siger: Folkethinget vil naturligvis ogsaa vedtage dette, men det bryder jeg mig ikke Noget om. Det var dette, som jeg vilde slutte med at slaa fast.

J. Madsen: Af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) er der blevet fremstillet forskjellige Betragtninger saavel over den private Eiendomsret som over Statens Eiendomsret, men det forekommer mig, at de Herrer albeles glemte een Ting, nemlig den Eiendomsret, som ligger hen paa den saakaldte døde Gaand. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds sagde, at der ikke optoges Noget paa Finantsloven, som ikke henhørte under Statens egne Indtægter og Udgifter. Dette er en ren Misforstaaelse, thi paa Finantsloven staar der under § 1 opført Statens Indtægter og under § 11 Statens almindelige Udgifter, men naar det ærede Medlem vil se efter paa Kirke- og Undervisningsministeriets Budget, saa vil han der finde 10 forskjellige saakaldte Instituter, som ere opførte med deres Indtægter og Udgifter, men som ikke ere samlede hverken under § 1 som Statens Indtægter eller under § 11 som Statens Udgifter. Det ærede Medlem kan endvidere se under § 24, Finantsministeriet, hvor der tilsidst staar opført Indtægterne og Udgifterne ved den almindelige Enkeltasse og ved Livsforfikkings- og Forsørgelsesanstalten; men disse Indtægter og Udgifter komme heller ikke ind under §§ 1 og 11. Hvorfor kan man nu ikke lige saa godt optage Indtægterne og Udgifterne ved Ballspil og Bemmetofte Klostre paa Finantsloven, som man kan optage Sorø Akademi's Midler paa Finantsloven, da disse Klosters Midler, saavidt jeg kan forstaa, netop ere af det Slags Midler, som henligge under den saakaldte døde Gaand. Det forekommer mig, at der er en saa stor Lighed imellem disse to Instituter og de andre Instituter, at der ikke kan være nogen Grund til at optage disse sidste paa Finantsloven og at lade de to førstnævnte ligge hen, uden at man virkelig veed, hvem der skal bestyre dem. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds sagde rigtignok, at Grundloven ikke indeholder Noget om, at saadanne Gjenstande som Ballspil og Bemmetofte Klosters Midler henhøre under den lovgivende Magts Myndighed, men der staar heller ikke i Grundloven Noget om, at Sorø Akademi's Midler eller Udgifterne til Livsforfikkingsanstalten skulle optages paa Finantsloven. Derom tror jeg ikke, at det ærede Medlem kan finde Noget i Grundloven, og saa er det jo ligesaa rimeligt, at disse Stiftelse's Midler opføres paa Finantsloven, som det er, at Sorø Akademi's og mange andre Instituters Midler blive optagne derpaa. Den høitærede Minister sagde vel, at disse Klosters Bestyrelse og

deres Midlers Anvendelse var et Regjeringsanliggende, men hvor staar det i Grundloven, at dette er et Regjeringsanliggende? Her kan man lige saa godt fremsætte en anden Paastand som den Paastand, der er fremsat dels af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds og dels af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds. Jeg tror, at det var heldigt, om alle de Midler, der henligge paa den saakaldte døde Gaand, og med Hensyn til hvilke der ikke i deres Fundatser er indsat en Bestyrelse, der udtrykkelig er sat til for bestandig at bestyre dem, bleve optagne paa Finantsloven. Den høitærede Minister sagde rigtignok gjentagne Gange, at han ikke kunde skjønne, at man havde Ret til at optage disse Midler paa Finantsloven, men efter hvad jeg har oplyst om de andre Midler, forekommer det mig, at Retten til det Eine er lige saa god som Retten til det Andet. Naar som sagt Grundloven ikke indeholder nogen Bestemmelse derom, forekommer det mig, at Ingen er mere kompetent end den lovgivende Magt til at dømmen om, hvorledes der skal forholde sig med disse Midler. Det var disse Betragtninger, jeg ikke vilde undlade at fremkomme med. Der har været talt saa meget om Faren ved at angribe disse Midler, og naar man har anstillet Sammenligninger med den private Formue i saa Henseende, da hører dette ikke hjemme her; thi Et er den private Formue, og et Andet saadanne Midler, der i sin Tid ere givne til et vist Diemed, som ikke længer er henfigtsvarende eller tidsvarende. Der staar nemlig i Grundloven, at al til Adel, Titel og Rang knyttet Forret skal være hævet, og hvis man nu vil holde paa Fundatserne for Ballspil og Bemmetofte, saa vil jeg spørge, hvem disse Stiftelse's Midler komme til Gode, naar det ikke er de Adelige; thi skulle disse Midler anvendes i Overensstemmelse med den oprindelige Fundats, vil det, saavidt jeg kan forstaa, være dem, de ville komme til Gode.

Formanden: Skjøndt Forhandlingen om Forespørgselsens Realitet og den fremsatte Paastand paa Overgangen til den næste Sag paa Dagsordenen vanskeligt lade sig bestemt afvikle, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at Forhandlingen i den senere Tid har fjernet sig temmelig stærkt fra den egentlige Gjenstand, nemlig Paastanden paa Overgangen til den næste Sag paa Dagsordenen.

Bille: Jeg har heller ikke noget nærmere at sige angaaende Dagsordenen. Det er kun en Yttring, der er fremkommen under Diskussionen saavel før som efter, at Dagsordenen var stillet, der bevæger mig til at tage Ordet. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) mente at kunne henvise til den Maade, hvorpaa Rigsdagen havde behandlet forskjellige Stift-